

Odpověď Ministerstva zdravotnictví (MZd) na žádost o informaci dle zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Vážený pane inženýre,

k Vaší žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, doručené Ministerstvu zdravotnictví dne 26. dubna 2026, evidované pod č.j. xxx, kterou jste vznesl níže uvedené dotazy:

*„1. Jaký je správný a zákonný postup krajské hygienické stanice při provádění kontrolního měření hluku ze stacionárního zdroje, **pokud existuje důvodné podezření, že provozovatel zdroje předem dočasně omezí, změní nebo účelově upraví provoz technologií tak, aby naměřené hodnoty neodpovídaly obvyklému či skutečnému provoznímu stavu?***

2. Je krajská hygienická stanice povinna nebo oprávněna ověřovat, zda v době měření probíhá běžný provoz všech relevantních zařízení a technologických celků, které se na hlukové zátěži mohou podílet?

3. Jakými prostředky má krajská hygienická stanice zjišťovat reprezentativnost provozního stavu v době měření, zejména zda může nebo má požadovat:

- provozní deníky,
- záznamy o chodu zařízení,
- údaje z řídicích systémů,
- výrobní/provozní režimy,
- informace o odstávkách či omezeních provozu,
- údaje o provozu v předchozích a následujících dnech?

4. Je možné provést měření bez předchozího oznámení termínu provozovateli, případně v opakovaných termínech nebo namátkově, pokud existuje podezření na účelové ovlivnění výsledku?

5. Jak má krajská hygienická stanice procesně postupovat, pokud po provedeném měření vyjdou najevo indicie, že v době měření nebyl provoz zdroje standardní nebo že byl účelově omezen?

6. Existuje metodický pokyn, interní instrukce, stanovisko ministerstva nebo ustálená správní praxe k zajištění objektivitě měření hluku v obdobných případech? Pokud ano, žádám o jejich zaslání?

7. Má být při hodnocení věci přihlédnuto i k dalším důkazním prostředkům předloženým dotčenou osobou, například dlouhodobým orientačním měřením, časovým záznamům provozu, audiozáznamům či jiné dokumentaci svědčící o rozdílu mezi běžným a měřeným stavem?“

uvádíme následující:

Ad 1

Platná právní úprava výslovně nestanoví jeden jediný „správný“ procesní postup pro všechny případy kontrolního měření hluku ze stacionárního zdroje. Krajská hygienická stanice je však povinna postupovat tak, aby skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, v souladu se zásadami správního řízení (§ 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Pokud existují indicie, že by provozovatel mohl dočasně upravit provoz tak, aby ovlivnil výsledek měření, je KHS oprávněna (a v zájmu objektivit i povinna) tomu přizpůsobit organizaci kontroly, zejména volbu termínu, opakování měření nebo kombinaci měření s dalšími důkazními prostředky.)

Ad 2)

KHS není omezena pouze na pasivní provedení měření hluku. V rámci výkonu státního zdravotního dozoru je oprávněna ověřovat, zda jsou splněny relevantní skutkové předpoklady, na jejichž základě lze výsledek měření považovat za reprezentativní pro obvyklý provozní stav zdroje. To zahrnuje i posouzení, zda v době měření probíhá standardní provoz zařízení a technologických celků, které se mohou na hlukové zátěži podílet.

Ad 3)

V rámci dozoru a dokazování může KHS využít zejména provozní deníky a záznamy o chodu zařízení, údaje z řídicích nebo monitorovacích systémů, informace o provozních režimech, údaje o plánovaných či mimořádných odstávkách nebo omezeních provozu, srovnávací údaje o provozu v předchozích nebo následujících dnech apod. Použití konkrétních prostředků závisí na okolnostech případu a zásadě přiměřenosti; nejde o taxativní výčet.

Ad 4)

Právní předpisy obecně neukládají povinnost vždy předem oznamovat termín měření hluku. V případech důvodného podezření na účelové ovlivnění výsledku může být neohlášené, opakované nebo časově variabilní měření legitimním nástrojem k zajištění objektivit zjištění skutkového stavu, za předpokladu dodržení zákonných procesních práv účastníků.

Ad 5)

Pokud po provedení měření vyjdou najevo skutečnosti nasvědčující tomu, že v době měření nebyl provoz standardní, nelze takové měření bez dalšího považovat za rozhodující důkaz.

KHS je povinna tyto skutečnosti zohlednit v rámci dokazování, případně provést doplňující dokazování (např. opakované měření, vyžádání dodatečných podkladů) tak, aby její závěry obstály z hlediska zásady materiální pravdy.

Ad 6)

Neexistuje jednotný metodický pokyn Ministerstva zdravotnictví, který by specificky řešil všechny situace účelového ovlivnění provozu při měření hluku ze stacionárních zdrojů.

Postup KHS se opírá zejména o:

- obecný právní rámec výkonu státního zdravotního dozoru,
- metodické materiály a doporučení zveřejňované Národní referenční laboratoří pro komunální hluk,
- ustálenou správní a rozhodovací praxi, která klade důraz na reprezentativnost měřených podmínek a komplexní dokazování.

Ad 7)

Krajská hygienická stanice při hodnocení věci vychází primárně z podkladů opatřených v rámci výkonu státního zdravotního dozoru (zejména z protokolu o kontrole a z výsledků kontrolního měření). V souladu se správním řádem však mohou být podklady pro rozhodnutí také návrhy a podklady předložené účastníky nebo dotčenými osobami; správní orgán je hodnotí podle své úvahy a přihlíží k nim v rozsahu, v jakém jsou relevantní, zákonně získané a použitelné pro zjištění stavu věci.

Podklady typu dlouhodobých orientačních měření, časových záznamů provozu, fotodokumentace či audio/video dokumentace mohou sloužit zejména jako podnět k doplnění dokazování (např. k ověření reprezentativnosti provozu v době měření, k opakování měření nebo k dalším kontrolním úkonům); samy o sobě zpravidla nenahrazují měření, které musí být provedeno způsobem stanoveným zvláštními právními předpisy.